

Sygn. akt VI GC 397/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka Jawna w K.

przeciwko : 1.P. W. (1) i 2. P. W. (2) prowadzących działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej (...) S. 419

o zapłatę: 186.690,00 zł

I.zasądza od pozwanych 1.P. W. (1) i 2. P. W. (2) prowadzących działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej (...) S. 419 solidarnie na rzecz powoda (...) Spółki Jawnej w K. kwotę 186.690,00 zł (sto osiemdziesiąt sześć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 23 maja 2013r. do dnia zapłaty,

II.zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 21.609,00 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sześćset dziewięć złotych) tytułem kosztów postępowania w tym kwotę 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 397/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 listopada 2014 r.

Pozwem wniesionym w sprawie, powód (...) Sp. j. w K. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych P. W. (1) i P. W. (2) prowadzących działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej (...) S.C. kwoty 186.690 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 maja 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych a także o uwzględnienie w orzeczeniu kończącym postępowanie kosztów wywołanych próbą ugodową w łącznej kwocie 3.657,00 zł.

W uzasadnieniu powyższego powód wskazał, że swoje roszczenie wywodzi z umowy nr (...) łączącej go z pozwanymi, zawartej dnia 30 czerwca 2010 r. na wykonanie robót ziemnych i budowlanych związanych z usunięciem szkód popowodziowych na terenie stacji Paliw S.. Zgodnie z § 2 umowy roboty obejmowały trzy zadania: naprawę budowli podziemnych posadowienia zbiorników paliwowych szt. 3, naprawę skarpy rzecznej w granicach posesji i stacji paliw, a rzeki G. oraz pogłębienie zbiornika przeciwpożarowego dla stacji paliw. Za każde z powyższych trzech zadań strony ustaliły wynagrodzenie dla wykonawcy w wysokości wskazanej w umowie. Powód na poczet wynagrodzenia za powyższe roboty dokonał na rzecz pozwanych płatności faktur VAT nr: (...) z dnia 24 sierpnia 2010 r. w łącznej kwocie 122.000,00 zł za wykonanie naprawy budowli podziemnych posadowienia zbiorników paliwowych oraz pogłębienia zbiornika przeciwpożarowego stacji paliw oraz nr (...) z dnia 17 listopada 2010 r. w kwocie 48.800

zł za wykonanie naprawy skarpy rzecznej w granicy posesji i stacji paliw a rzeką. Powód wskazał, że pozwani pomimo zapłaty powyższych należności nigdy nie przystąpili do wykonywania robót a interwencje powoda w tej sprawie pozostawały bez odpowiedzi. Powód wezwał pozwanych do stawienia się w dniu 22 kwietnia 2013 r. na miejsce wykonania powyższej umowy celem ustalenia stanu technicznego wykonanych robót jednakże wezwanie to pozostało bez odpowiedzi. W związku z tym powód w dniach 22 - 23 kwietnia 2013 r. dokonał protokolarnego przeglądu technicznego robót określonych w umowie stwierdzając, że pozwani nie zaczęli wykonywać któregokolwiek z zadań. Ponadto na podstawie ustaleń zawartych w wydanej na zlecenie powoda przez certyfikowanych ekspertów rolno-środowiskowych Ekspertyzy Środowiskowej Obiektu Hydrologicznego Zbiornika Przeciwpożarowego, powód utwierdził się w swych przypuszczeniach, iż nie zostały podjęte żadne roboty na terenie zbiornika przeciwpożarowego. Pismem z dnia 25 kwietnia 2013 r. powód wezwał pozwanych do wykonania wszelkich robót objętych przedmiotową umową w terminie do dnia 15 maja 2013 r. pod rygorem odstąpienia od umowy z winy wykonawcy. W związku z okolicznością, iż pozwani odmówili wykonania robót objętych umową oraz nie podjęli robót do dnia 15 maja 2013 r. powód pismem z dnia 16 maja 2013 r. odstąpił od przedmiotowej umowy.

Powód jako podstawę swego roszczenia wskazał art. 494 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. Podniósł, iż w niniejszej sprawie nie otrzymał żadnych świadczeń od pozwanych wynikających z niniejszej umowy pozwani zaś otrzymali od powoda świadczenia w łącznej kwocie 170.800,00 zł tytułem wykonania prac budowlanych określonych umową z dnia 30 czerwca 2010 r. Wobec powyższego powód wskazał, że uprawnione jest na podstawie 494 k.c. jego żądanie o zwrot tego co świadczył na rzecz pozwanych w w/w kwocie. Nadto strona powodowa wskazała, iż zgodnie z § 9 pkt 1 umowy, strony zastrzegły, iż wykonawca zapłaci zamawiającemu karę umowną za odstąpienie przez zamawiającego od umowy z przyczyn zawinionych po stronie wykonawcy w wysokości 10% wynagrodzenia umownego netto. Wobec powyższego w ocenie powoda w świetle art. 494 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. uprawnione jest żądanie powoda naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania przez zapłatę określonej w § 9 pkt 1 kary umownej w kwocie 15.890,00 zł. Powód dodał, iż w przypadku uznania przedmiotowej umowy łączącej strony za nieważną lub bezskuteczną roszczenie powoda znajduje podstawę w art. 405 i nast. k.c.

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów sądowych według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powyższego, pozwani ustosunkowując się do zarzutów powoda zamieszczonych w pozwie podnieśli na podstawie art. 646 k.c. zarzut przedawnienia roszczeń związanych z umową z dnia 30 czerwca 2010 r., wskazując, iż treść zawartej umowy stron, a w szczególności bardzo szeroki zakres prac do wykonania pozwala stwierdzić, iż przedmiotowej umowy nie można kwalifikować jako umowy o roboty budowlane, która wymaga m. in. zgodności z projektem, który winien dostarczyć inwestor. W niniejszej sprawie natomiast projekt nigdy nie został przekazany pozwany, stąd umowie zawartej pomiędzy stronami należy przypisać cechy właściwe jedynie umowie o dzieło, dla której zastosowanie znajduje dwuletni termin przedawnienia roszczeń od oddania dzieła. Pozwani podnieśli, iż do momentu złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej, powód nie podjął żadnej czynności, która mogłaby spowodować przerwę biegu przedawnienia stąd roszczenia wyrażone w pozwie z dnia 27 sierpnia 2013 r. należy uznać za bezzasadne. W dalszej części uzasadnienia pozwani wskazali, iż skoro po stronie powoda jako inwestora leżał obowiązek dostarczenia projektu, czego nigdy nie uczynił to bezpodstawnym jest nawet teoretyczne przyjęcie, iż odstąpienie od umowy, tudzież jej niewłaściwe wykonanie nastąpiło z winy wykonawcy tj. pozwanych. Strona pozwana podniosła, iż kwestia rzekomego niewykonania w całości przedmiotowej umowy była już przedmiotem oceny Sądu Okręgowego w R. w sprawie o sygn. akt VI GC 61/12 oraz Sądu Apelacyjnego w R. w sprawie o sygn. akt I ACA 394/12, w której to sprawie Sąd Okręgowy odmówił wiarygodności zeznaniom powoda oraz zeznaniom świadków zawnioskowanych przez powoda jako wymierzonych przeciwko osnowie dokumentów.

Strona pozwana wskazała, iż zadanie 2 zostało przez pozwanych wykonane w całości, inne w części, a jeszcze inne zostały przez inwestora zamienione z uwagi na brak uzyskania stosownych zezwoleń, tudzież brak możliwości ich wykonania. Pozwani wskazali, że wykonali prace, które nie były przedmiotem żadnej innej umowy między stronami, brak jest również dokumentu potwierdzającego zapłatę za nie. W treści faktur wskazano prace w brzmieniu tożsamym z umową, dlatego, iż powód twierdził, że umowę przedłożył już w banku w celu podniesienia wartości zabezpieczenia

(hipoteki) i treść faktur winna jej odpowiadać. Faktury te, jak wskazała strona pozwana zostały przez powoda przyjęte bez zastrzeżeń jako zgodne ze stanem zaawansowania robót i następnie zapłacone. Wobec powyższego w ocenie pozwanych nie było podstaw do odstąpienia od umowy w trybie art. 494 k.c. przez powoda. Zdaniem pozwanych, mając na uwadze wystawione na podstawie stanu zaawansowania robót faktury, wykonali oni umowę łączącą ich z powodem praktycznie w całości, a jej niewykonanie w pozostałej części spowodowane było konfliktem stron w zakresie realizacji innej umowy między stronami a także niemożliwością ich wykonania z uwagi na nieprzedłożenie przez powoda pozwolenia na budowę i zaniechanie przez niego dalszych prac.

Strona pozwana wskazała również, iż żądanie w zakresie kary umownej w wysokości 15.890,00 zł jest całkowicie bezzasadne z uwagi na okoliczność, iż odstąpienie od przedmiotowej umowy przez stronę powodową nie było spowodowane winą strony pozwanej.

Ustosunkowując się do zarzutów zawartych w odpowiedzi na pozew strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie odnosząc się kolejno do twierdzeń pozwanych zawartych w odpowiedzi na pozew.

Powód wskazał, iż zarzut pozwanych dotyczący przedawnienia roszczeń należy uznać za całkowicie bezpodstawny. W ocenie powoda brak jest podstaw do łączenia terminów przedawnienia z treścią i charakterem prawnym umowy zawartej pomiędzy stronami w dniu 30 czerwca 2010 r. bowiem jak wynika z treści pozwu powód nie dochodzi swoich roszczeń z tytułu przedmiotowej umowy ale dochodzi zwrotu świadczeń oraz kary umownej z tytułu odstąpienia od przedmiotowej umowy, ewentualnie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia pozwanych. W tym aspekcie powód przywołał stanowisko orzecznictwa i doktryny. Strona powodowa podniosła nadto, że bieg terminu przedawnienia został przerwany dnia 7 czerwca 2013 r. kiedy to strona powodowa złożyła do Sądu Rejonowego w T. wniosek o zawezwanie do próby ugodowej. Odnosząc się do zarzutu braku projektu technicznego, powód wskazał, iż przedmiotem robót objętych umową były naprawy związane z usunięciem szkód popowodziowych, a zatem roboty miały charakter odtwórczy na wykonanie, którego nie jest wymagany projekt techniczny, co jednak nie powoduje dyskwalifikacji charakteru prawnego takiej umowy. Ponadto powód zarzucił, iż skoro pozwani są profesjonalnymi przedsiębiorcami w branży budowlanej to nie mogą w chwili obecnej powoływać się na brak projektu technicznego, w sytuacji gdy powyższą umowę podpisali, a więc podjęli się wykonać roboty o których mowa w umowie nie widząc konieczności posiadania w tym zakresie projektów technicznych. Powód nadto wskazał, iż o możliwości dochodzenia roszczeń z tytułu wpłaconych należności na poczet wystawionych przez pozwanego faktur VAT nr (...) dowiedział się dopiero po zapadnięciu w dniu 6 grudnia 2012 r. wyroku Sądu Apelacyjnego w R. sygn. akt I ACa 394/12 rozpoznającego apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w R.z dnia 30 stycznia 2012 r. w sprawie o sygn. akt VI GC 61/12. Rozstrzygnięcie bowiem w tej sprawie przesądziło prawomocnie, iż środki pieniężne wpłacone przez powoda na poczet należności wystawionych przez pozwanych faktur VAT (...) nie podlegają zaliczeniu na należności wynikające z umowy (...) z dnia 20 kwietnia 2010 r. Do prawomocnego rozstrzygnięcia powyższego sporu, powód był przekonany, że wyżej wskazanymi należnościami dokonuje płatności za roboty wykonane przez pozwanych w ramach umowy z (...) z dnia 20 kwietnia 2010 r., co zresztą próbował wykazać w trakcie postępowania sądowego prowadzonego pod sygn. akt VI GC 61/12.

Powód po raz kolejny zaprzeczył także, aby doszło do wykonania przez pozwanego jakiegokolwiek zakresu robót wskazanych w spornej umowie. Brak zaś wykonania takich robót uzasadniał wezwanie pozwanych do ich wykonania, a w konsekwencji po upływie terminu do wykonania robót uzasadniał również odstąpienie przez powoda od umowy. Powód zaprzeczył także, aby strony dokonały zmiany przedmiotowego zakresu robót wskazanych w umowie z dnia 30 czerwca 2010 r. Roboty zaś wskazywane przez pozwanych jako rzekomo wykonywane przez nich na terenie posesji powoda zostały w rzeczywistości wykonane ale przez pracowników I. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zmechanizowane (...) – Usługi (...) oraz własnymi siłami powoda. Powód również nadmienił, iż bezprzedmiotowe są uwagi pozwanych co do przekroczenia wszelkich terminów do zgłoszenia ewentualnych wad wykonanych prac albowiem nie jest możliwe zgłaszanie wad do robót, które nie zostały w ogóle wykonane a konsekwencją nie wykonania żadnej z robót objętych zakresem spornej umowy jest zasadność obciążenia pozwanych karą umowną w wysokości 15.890 zł.

W odpowiedzi na powyższe strona pozwana w całości podtrzymała stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozew.

W uzasadnieniu powyższego pisma pozwany wskazał, iż z przedłożonej dokumentacji zdjęciowej oraz umowy z dnia 15 czerwca 2012 r. (...) wynika, iż I. G. wykonywał jedynie przygotowanie terenu oraz podbudowę pod kostkę brukową. W związku z czym w ocenie strony pozwanej nie realizował dróg transportowych z płyt żelbetowych wzdłuż istniejącego budynku i przed zbiornikiem, czy też przyłącza wodnego i innych prac wykonanych na przełomie 2010/2011 r. Załączona dokumentacja zdjęciowa nie dokumentuje także prac rozbiórkowych w zakresie demontażu stolarki okiennej i drzwiowej, rozbiórki dachu, rozbiórki stropu i tym podobnych w związku z czym w ocenie strony pozwanej I. G. nie wykonywał robót stanowiących prace zamiennie w ramach umowy stron z dnia 30 czerwca 2010 r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami.

Dowód: odpis KRS powoda z dnia 22 lipca 2013 r., wydruk z CEIDG pozwanych z dnia 22 lipca 2013 r.

Powód (...) Sp. j. w K. zawarł z pozwanymi P. W. (1) i P. W. (2) prowadzącymi działalność gospodarczą na podstawie umowy spółki cywilnej, w dniu 30 czerwca 2010 r., umowę nr (...) na wykonanie robót ziemnych i budowlanych związanych z usunięciem szkód popowodziowych na terenie stacji Paliw S.. Zgodnie z § 2 umowy zakres przedmiotowych robót do których realizacji zobowiązani byli pozwani obejmował trzy zadania. Pierwszym z nich była naprawa budowli podziemnych posadowienia zbiorników paliwowych, szczegółowo określona w punktach 1a), 1b) i 1c). Zadanie drugie obejmowało naprawę skarpy rzecznej w granicy posesji i stacji paliw a rzeki G., szczegółowo określone w punktach 2a), 2b), 2c), 2d), 2e). Natomiast zadanie trzecie obejmowało pogłębienie zbiornika przeciwpożarowego dla stacji paliw, szczegółowo określone w punktach 3a), 3b), 3c), 3d). Strony ustaliły zakres rzeczowy robót dla poszczególnych zadań na podstawie szacunkowego obmiaru robót i technologii wykonania. Zamawiający (powód) zastrzegł sobie ponadto w trakcie realizacji przedmiotowych robót, prawo do zmniejszenia lub zwiększenia zakresu wykonywanych robót po wcześniejszym pisemnym uzgodnieniu z wykonawcą. (§ 3 umowy). Zgodnie z § 7 strony uzgodniły wynagrodzenie ryczałtowe za poszczególne zadania określone zgodnie z § 2 umowy w szacunkowych wartościach za poszczególne zadania. Za wykonanie zadania pierwszego ustalono kwotę 61.900,00 zł netto plus podatek VAT 22% - 74.420,00 zł brutto, za zadanie drugie kwotę 39.000,00 zł netto plus podatek VAT 22% - 47.580 zł brutto oraz za zadanie trzecie kwotę 58.000,000 zł netto plus podatek VAT 22 % - 70.760,00 zł brutto. Zgodnie z § 8 rozliczenie za wykonane roboty realizowane miało być na podstawie faktur w oparciu o uzgodniony wykonany harmonogram robót. Wykonawca wystawiać miał faktury VAT dla zamawiającego tj. powoda do wysokości 100% zaawansowanych i odebranych robót. Natomiast zgodnie z § 9 pkt 1 umowy, wykonawca będzie zobowiązany do zapłaty zamawiającemu kary umownej m. in. za odstąpienie przez zamawiającego od umowy z przyczyn zawinionych po stronie wykonawcy w wysokości 10% wynagrodzenia umownego netto. Pozwani mieli wykonać powyższe zadania w terminie do 15 października 2010 r., przy czym termin rozpoczęcia zadania pierwszego przypadał na dzień 15 czerwca 2010 a zakończenia na dzień 15 lipca 2010 r., termin rozpoczęcia zadania drugiego przypadał na dzień 20 lipca 2010 r. a termin zakończenia zadania na dzień 30 sierpnia 2010 r. natomiast termin rozpoczęcia zadania trzeciego przypadał na dzień 15 września 2010 r., a zakończenia zadania na dzień 15 października 2010 r.

Strona pozwana podjęła się wykonania robót objętych przedmiotową umową z dnia 30 czerwca 2010 r. wskazanych w § 2 umowy.

Powód na poczet wynagrodzenia za roboty objęte umową, których realizacji podjęli się pozwani dokonał na ich rzecz płatności faktur VAT a to faktury VAT nr (...) z dnia 24 sierpnia 2010 r., w łącznej kwocie 122.000,00 zł w tym kwoty 61.000 zł na poczet zadania nr 1 – naprawy budowli podziemnych posadowienia zbiorników paliwowych i kwoty 61.000 zł na poczet zadania objętego numerem trzecim to jest pogłębienia zbiornika przeciwpożarowego stacji paliw. Płatność za powyższą fakturę została dokonana przelewem na kwotę 122.000,00 zł z dnia 30 września 2010 r.

Powód dokonał również płatności wynikających z faktury VAT nr (...) z dnia 17 listopada 2010 r. w kwocie 48.800 zł na poczet zadania nr 2 dotyczącego naprawy skarpy rzecznej w granicy posesji i stacji paliw a rzeką. Płatność za powyższą fakturę została dokonana za pomocą przelewu z dnia 13 grudnia 2010 r. na kwotę 30.000,00 zł oraz przelewu z dnia 19 kwietnia 2011 r. na kwotę 6.743,80 zł na podstawie kompensaty wzajemnych wierzytelności na łączną kwotę 12.056,20 zł z dnia 12 kwietnia 2011 r. Powód dokonując powyższych płatności uważał, iż dokonuje zapłaty za roboty budowlane wykonane przez pozwanych w ramach umowy (...) z dnia 20 kwietnia 2010 r przedmiotem, której były roboty budowlane związane z budową hali magazynowej z częścią zapleczo-biurową w S.. Jednakowoż rozstrzygnięcie zapadłe w sprawie o sygn. akt VI GC 61/12 w postaci wyroku Sądu Okręgowego z dnia 5 czerwca 2012 r. oraz w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa 394/12 przesądziło prawomocnie, iż środki pieniężne wpłacone przez powoda na poczet należności z wystawionych przez pozwanego faktur VAT (...) nie podlegają zaliczeniu na należności wynikające z umowy (...) z dnia 20 kwietnia 2010 r.

Roboty budowlane objęte przedmiotową umową z dnia 30 czerwca 2010 r. a dotyczące zadań 1-3 (§ 2 umowy) nie zostały wykonane przez pozwanego.

W lipcu 2011 r. powód przy pomocy własnych pracowników, pracowników firmy (...) oraz wynajętego dźwigu wykonał roboty związane z rozbiórką starego budynku biurowego R. na stacji Paliw S.. Ponadto prace nie będące przedmiotem umowy łączącej pozwanych z powodem dotyczące wykonania dróg wewnętrznych wraz z odwodnieniem na terenie stacji paliw wokół hali magazynowej z częścią zapleczo-biurową a to prace polegające na wykonaniu dróg transportowych wzdłuż istniejącego budynku i przed zbiornikiem, prace związane z wykonaniem przyłącza wodnego, korytowanie przy budynku hali oraz przed budynkiem biurowym od strony stacji paliw pozwany zlecił do wykonania na podstawie umowy zlecenia nr (...) I. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...). Zakres prac wskazany został w § 1 w/w umowy. W związku z wykonaniem prac objętych w/w umową sporządzono protokoły odbioru częściowego z dnia 28 czerwca 2012 r. oraz z dnia 6 lipca 2012 r. na podstawie których wystawione zostały 3 faktury VAT o nr: (...).

Dowód: umowa zlecenie nr (...) r. z dnia 15 maja 2012 r. wraz z protokołami odbioru robót oraz fakturami VAT, dokumentacja zdjęciowa dot. wykonania dróg wewnętrznych wraz z odwodnieniem na terenie stacji paliw wokół hali magazynowej z częścią zapleczo-biurową, oświadczenie I. G. k. 125, dokumentacja zdjęciowa dot. wykonania rozbiórki starego budynku biurowego R. na stacji Paliw S., faktura VAT br (...) dot. wynajmu dźwigu do rozbiórki budynku, zeznania świadka I. G., S. P., zeznania strony powodowej W. M., strony pozwanej P. W. (2).

W związku z brakiem wykonania przedmiotowych robót budowlanych obejmujących 3 zadania określone w § 2 umowy powód pismem z dnia 15 kwietnia 2013 r. wezwał pozwanych do stawienia się w dniu 22 kwietnia 2013 r. na miejsce wykonania przedmiotowej umowy celem ustalenia stanu technicznego wykonanych robót. Pozwani nie stawili się w w/w dacie w związku z czym powód w dniach 22 – 23 kwietnia 2013 r. dokonał protokolarnego przeglądu stanu technicznego robót określonych w umowie. W protokole z przeglądu technicznego komisja składająca się z przedstawicieli strony powodowej i rzeczoznawcy budowlanego po oględzinach terenu, na którym miały być realizowane prace przez powoda stwierdziła, iż roboty w zakresie ustalonym umową nie zostały wykonane. W związku ze stwierdzeniem braku wykonania znacznych ilości robót postanowiono wezwać wykonawcę by ten wykonał pełny zakres rzeczowy opisany w umowie w terminie do dnia 15 maja 2013 r. Powód zlecił także certyfikowanym ekspertem rolno-środowiskowym przygotowanie Ekspertyzy Środowiskowej Obiektu Hydrologicznego Zbiornika Przeciwpowodowego w miejscowości S. k/S.. Na podstawie badań dokonanych na terenie zbiornika ustalono, iż zbiornik przeciwpożarowy objęty zadaniem trzecim przedmiotowej umowy nie nosi ewidentnych znamion niedawnych prac hydrotechnicznych, co można stwierdzić na podstawie znacznej miąższości osadów dennych i pośrednio charakterem jego fitocenozy a występowanie na granicy lustra wody zakrzaczeń wierzbowych wskazuje na co najmniej kilkuletni okres ich wegetacji.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2013 r. strona powodowa mając na względzie ustalenia dokonane w protokole z przeglądu technicznego robót z dnia 22 - 23 kwietnia 2013 r. na podstawie art. 491 § 1 k.c. wezwała pozwanych do wykonania

wszelkich robót objętych przedmiotową umową z dnia 30 kwietnia 2010 r. w terminie do dnia 15 maja 2013 r. pod rygorem odstąpienia od umowy z winy wykonawcy.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2013 r. pozwani odmówili wykonania robót objętych przedmiotową umową wskazując, iż zakres prac wskazany w fakturach został wykonany i odebrany oraz przekazany czego dowodem są potwierdzone i zapłacone faktury, które zostały przyjęte bez żadnych zastrzeżeń co do uzgodnionego i fakturowanego zakresu prac oraz ich wartości. Wskazali, że na dzień wykonania robót zakres usług sprzedanych był bez wad i jakichkolwiek niedoróbek o czym świadczy fakt podpisania i zapłacenia przez powoda faktur.

Dowód: umowa nr (...) z dnia 30 czerwca 2010 r. zawarta pomiędzy powodem a pozwanym, faktura VAT nr (...) z dnia 24 sierpnia 2010 r. wraz z potwierdzeniem przelewu, faktura VAT nr (...) z dnia 17 listopada 2010 r. wraz z potwierdzeniem przelewu, potwierdzenie przelewu kwoty 6.743,80 zł z dnia 19 kwietnia 2011 r., pismo powoda skierowane do pozwanych z dnia 15 kwietnia 2013 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, protokół z przeglądu technicznego z dnia 22 – 23 kwietnia 2013 r. wraz z załącznikami tj. dokumentacją zdjęciową k. 32-35, zestawienie fotograficzne stanu wałów i zbiornika wodnego na nieruchomości w S. w latach 2010 – 2013 r., k. 36-45, ekspertyza środowiskowa obiektu hydrologicznego; zbiornik przeciwpożarowy w miejscowości S. k/S. k. 46 – 61, zaświadczenie o spełnieniu wymagań przez eksperta przyrodniczego na potrzeby programu rolnośrodowiskowego w ramach (...) na lata 2007-2013 dot. B. B. (1) oraz M. P., wezwanie skierowane przez powoda do strony pozwanej do wykonania wszelkich robót objętych przedmiotową umową wraz z potwierdzeniem odbioru, pismo pozwanego z dnia 29 kwietnia 2013 r., dokumenty znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w R. sygn. akt VI GC 61/12 w postaci kserokopii wyroku Sądu I instancji z dnia 5 czerwca 2012 r. oraz wyroku Sadu II instancji z dnia 6 grudnia 2012 r. wraz z kserokopią uzasadnień w/w wyroków, opinia biegłego sądowego B. B. (2) k. 191-203, zeznania świadka M. C., A. B., S. P., A. C., zeznania strony powodowej W. M., strony pozwanej P. W. (2),

W związku z niewykonaniem w wyznaczonym dodatkowym terminie robót ziemnych i budowlanych związanych z usunięciem szkód popowodziowych na terenie stacji Paliw S. wynikających z umowy nr (...) z dnia 30 czerwca 2010 r. powód odstąpił od przedmiotowej umowy z winy wykonawcy z dniem 16 maja 2013 r. jednocześnie stosownie do dyspozycji § 9 pkt 1 umowy nr (...) obciążył pozwanych karą umowną w wysokości 10 % wynagrodzenia umownego netto tj. karą umowną w kwocie 15.890 zł wyznaczając pozwanym termin zapłaty do dnia 22 maja 2013 r.

Wnioskiem z dnia 7 czerwca 2013 r. powód zaważał pozwanych do próby zawarcia ugody sądowej poprzez zapłatę na rzecz wzywającego należności w łącznej kwocie 186.690 zł na, które składały się kwoty; 170.800 zł tytułem zapłaty za niewykonane przez powoda a objęte przedmiotową umową roboty budowlane oraz kwota 15.890 zł tytułem kary umownej za odstąpienie od umowy przez zamawiającego z winy wykonawcy wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 maja 2013 r. do dnia zapłaty albowiem w dniu 22 maja 2013 r. upłynął wyznaczony w piśmie z dnia 16 maja 2013 r. termin do zapłaty powyższych należności. Jednakże strona pozwana nie przystąpiła do próby ugodowego rozwiązania sporu, nie stawiając się na posiedzeniu w dniu 19 lipca 2013 r. co stosownie do dyspozycji art. 186 § 2 k.p.c. uprawniało powoda do żądania uwzględnienia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie kosztów wywołanych próbą ugodową w kwocie 3.657 zł.

Dowód: pismo powoda dot. wypowiedzenia umowy z dnia 30 czerwca 2010 r., wraz z dowodem doręczenia, wniosek o zaważanie do próby ugodowej z dnia 7 czerwca 2013 r.

Kwestia niewykonania w całości przedmiotowej umowy z dnia 30 czerwca 2010 r. była przedmiotem oceny Sądu Okręgowego w R. w sprawie o sygn. akt VI GC 61/12, który to Sąd w wyroku z dnia 5 czerwca 2012 r. stwierdził, iż strona pozwana nie wykazała, iż powodowie nie wykonali nawet w części robót wynikających z przedmiotowej umowy łączącej strony z dnia 30 czerwca 2010 r. a nadto nie wykazała, iż strony ustaliły, iż zapłata wynagrodzenia za roboty budowlane objęte umową z dnia 30 czerwca 2010 r. jest faktycznie zapłatą reszty wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez powodów na podstawie umowy nr (...). Podobnie stwierdził Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 6 grudnia 2012 r. I ACa 394/12 wskazując, że pozwany nie wykazał okoliczności, iż powodowie wyrazili zgodę na zaliczenie zapłaty dokonanej z innego tytułu, na poczet należności za roboty objęte umową nr (...).

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w R. sygn. akt VI GC 61/12 w postaci kserokopii wyroku Sądu I instancji z dnia 5 czerwca 2012 r. oraz wyroku Sądu II instancji z dnia 6 grudnia 2012 r. wraz z kserokopiami uzasadnień w/w wyroków.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, które uznał za wiarygodne w zakresie, jaki wyznaczają im przepisy art. 244 i 245 k.p.c. Przedmiotowe dokumenty nie były bowiem kwestionowane przez strony w zakresie ich treści.

Sąd nadto oparł się na zeznaniach świadków M. C., A. B., S. P., I. G., A. C. oraz strony powodowej w osobie W. M. i strony pozwanej P. W. (2).

Dowodom z zeznań w/w osób należało w ocenie sądu przyznać walor wiarygodności jedynie w zakresie w jakim ich twierdzenia nie były sprzeczne z treścią opinii biegłego B. B. (2) sporządzonej w niniejszej sprawie. Powyższą opinię biegłego B. B. (2) należało uznać za rzetelną, logiczną, sporządzoną przez biegłego w granicach swojej specjalizacji w sposób wyczerpujący i w zakresie mu zleconym. Dodać należy, że biegły w piśmie z dnia 4 sierpnia 2014 r. ustosunkował się również do zarzutów strony pozwanej zawartych w piśmie z dnia 23 lipca 2014 r. udzielając wyczerpujących odpowiedzi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W zakresie podniesionego przez pozwanych i najdalej idącego zarzutu przedawnienia roszczenia Sąd Okręgowy uznał, że zarzut ten jest bezzasadny i w całości podzielił stanowisko powoda w tym zakresie zawarte w piśmie procesowym z dnia 6.12.2013r. (k.108-109).

Jak zasadnie wskazuje powód w niniejszym pozwie nie dochodzi on roszczeń z tytułu umowy z dnia 30 czerwca 2010r. ale zwrotu świadczeń i kary umownej z tytułu odstąpienia od przedmiotowej umowy, ewentualnie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia pozwanych. Sąd Okręgowy podziela stanowisko zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21.10.2010r. sygn. akt IV CSK 112/10, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, iż roszczenia uprawnionego mające swoje źródło w odstąpieniu od umowy na podstawie art. 494 kc przedawniają się na podstawie i w terminie określonym w art. 117 i 118 kc. Spór dotyczy roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej a zatem termin przedawnienia roszczeń wynosi 3 lata przy czym bieg takiego terminu należy liczyć od dnia 17 maja 2013r., kiedy to do pozwanych dotarło oświadczenie powoda o odstąpieniu od umowy. Nadto należy wskazać, iż w przypadku roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, takie roszczenia przedawniają się również w terminie 3 lat (vide: wyrok SN z dnia 6.06.2012r., III CSK 282/11, Lex nr 1212813, wyrok SN z dnia 25.02.2005r. II CK 439/04 Lex nr 301763). Ponadto powód przerwał bieg terminu przedawnienia w dniu 7 czerwca 2013r. kiedy to złożył do Sądu Rejonowego w T. wniosek o zawezwanie do próby ugodowej. Dodać również należy, że przedmiotowa umowa nie była umową o dzieło ale umową o roboty budowlane (mając na uwadze przedmiot robót określony w tej umowie), wynika to również z uzasadnienia Sądu Okręgowego w R. do wyroku z dnia 5 czerwca 2012r. sygn. akt VI GC 61/12.

Skoro więc powód wystąpił z roszczeniem w niniejszej sprawie w dniu 29 sierpnia 2013r. mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności nie można przyjąć aby roszczenie powoda było przedawnione.

W okolicznościach niniejszej sprawy powód domagał się zasądzenia od pozwanych kwoty 186.690 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 maja 2013 r. do dnia zapłaty. Strona powodowa swe roszczenie wywodziła z umowy z dnia 30 czerwca 2010 r. łączącej ją z pozwanymi na podstawie, której powód uścił na rzecz pozwanych należności wskazane w wystawionych przez pozwanych fakturach VAT a to fakturze nr (...) z dnia 24 sierpnia 2010 r. w łącznej kwocie 122.000,00 zł oraz w fakturze VAT nr (...) z dnia 17 listopada 2010 r. w kwocie 48.000 zł. Należności te, miały wynikać z podjęcia się przez pozwanych jako wykonawców realizacji robót budowlanych określonych w § 2 przedmiotowej umowy jako zadanie nr 1, nr 2 i nr 3. Każde z powyższych zadań było szczegółowo określone zapisami postanowień umowy. Strona powodowa podnosiła w niniejszym postępowaniu, iż pozwani tychże

robót nie wykonali jako dowód wskazując m. in. protokół z przeglądu stanu technicznego z dnia 22-23 kwietnia 2013 r. wraz z załącznikami w postaci dokumentacji zdjęciowej, powołała certyfikowanych ekspertów rolno-środowiskowych celem dokonania oględzin terenu, na którym miały być wykonywane roboty budowlane i wykazania, iż nie zostały one zrealizowane. Powód nabierając przekonania, iż prace objęte umową nie zostały zrealizowane wezwał pozwanych do wykonania przedmiotowych robót, zakreślając jednocześnie odpowiedni termin do ich wykonania tj. do dnia 15 maja 2013 r. W związku z bezskutecznym upływem powyższego terminu, powód odstąpił od umowy z dnia 30 czerwca 2010 r. łączącej go z pozwanymi z dniem 16 maja 2013 r. wnosząc jednocześnie o zwrot tych kwot, które zostały w ramach umowy zapłacone na podstawie faktur VAT (...) z dnia 24 sierpnia 2010 r. oraz nr (...) z dnia 17 listopada 2010 r.

Powód jako podstawę swego roszczenia wskazał art. 494 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. podnosząc, iż w niniejszej sprawie nie otrzymał żadnych świadczeń od pozwanych wynikających z niniejszej umowy, pozwani zaś otrzymali od powoda świadczenie w łącznej kwocie 170.800 tytułem wykonania przez powoda prac budowlanych określonych umową z dnia 30 czerwca 2010 r. Strona powodowa naliczyła także karę umowną, albowiem zgodnie z § 9 pkt 1 umowy, strony zastrzegły, iż wykonawca zapłaci zamawiającemu karę umowną za odstąpienie przez zamawiającego od umowy z przyczyn zawinionych po stronie wykonawcy w wysokości 10% wynagrodzenia umownego netto. Wobec powyższego w ocenie powoda w świetle art. 494 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. uprawnione było żądanie naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania przez zapłatę określonej w § 9 pkt 1 kary umownej w kwocie 15.890 zł. Ponadto powód dodał, iż w przypadku uznania przedmiotowej umowy łączącej strony za nieważną lub bezskuteczną roszczenie powoda znajduje podstawę w art. 405 i nast. k.c.

Strona pozwana natomiast w niniejszej sprawie merytorycznie odnosząc się do roszczenia strony powodowej podniosła zarzut przedawnienia wskazując, że strony łączyła umowa o dzieło i w związku z tym roszczenie z przedmiotowej umowy z dnia 30 czerwca 2010 r. uległo przedawnieniu. Ponadto strona pozwana zarzuciła, iż w innej sprawie toczącej się między stronami przed tut. Sądem o sygn. akt VI GC 61/12 oraz przed Sądem Apelacyjnym w R. o sygn. akt I ACa 394/12, przedmiotem oceny Sądu były już kwestie dotyczące niewykonania umowy z dnia 30 czerwca 2010 r. i Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 5 czerwca 2012 r. przyjął, iż strona powodowa nie wykazała, iż część robót budowlanych objętych przedmiotową umową z dnia 30 czerwca 2010 nie została wykonana.

W związku z powyższym spór w realiach niniejszej sprawy niewątpliwie sprowadzał się do oceny czy w tak ustalonym stanie faktycznym doszło do wykazania przez powoda niewykonania przez stronę pozwaną robót budowlanych objętych umową a szczegółowo wskazanych w § 2 umowy z dnia 30 czerwca 2010 r. (pominąwszy roboty budowlane objęte zadaniem 1 w wyniku zgodnego stanowiska stron, że nie wykonywano robót objętych umownym zadaniem nr 1), która to okoliczność, czyniła zasadnym domaganie się przez powoda na podstawie art. 494 k.c. zwrotu tego co świadczył na rzecz pozwanych w kwocie określonej w wystawionych przez pozwanych fakturach VAT nr (...) tytułem wykonania prac budowlanych określonych umową, a także domaganie się przez powoda naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania na podstawie art. 483 § 1 k.c. w związku z zastrzeżeniem umownym zawartym w § 9 pkt umowy, w którym strony zastrzegły karę umowną za odstąpienie przez zamawiającego od umowy z przyczyn zawinionych po stronie wykonawcy.

Podstawą roszczenia powoda w niniejszej sprawie stanowił art. 494 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. Przepis art. 494 k.c. stanowi, iż umowa wzajemna przestaje wiązać, jeżeli strona skorzysta z uprawnienia do odstąpienia od umowy, przyznanego jej z mocy ustawy na wypadek niewykonania zobowiązania. Jakkolwiek w sprawie toczącej się między stronami o sygn. akt VI GC 61/12 tut. Sąd przyjął, iż strona pozwana (...) Sp. j.) nie wykazała, iż prace objęte umową nie zostały wykonane przez powodów (...) – Budownictwo P. W. (1) i P. W. (2)), to materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, w której postępowanie miało na celu ustalenie, że prace te zostały wykonane przesądza o tym, iż roboty wskazane § 2 umowy z dnia 30 czerwca 2010 r. nie zostały przez stronę pozwaną zrealizowane. W związku z powyższym oświadczenie powoda o odstąpieniu od umowy z dnia 16 maja 2013 r. po uprzednim wezwaniu strony pozwanej do wykonania wszelkich robót objętych umową w odpowiednim terminie tj. do dnia 15 maja 2013 r. pod rygorem odstąpienia od umowy z winy wykonawcy, było niewątpliwie zasadne. Strony w tak zaistniałej sytuacji zgodnie z dyspozycją art. 494 k.c. nie tylko zostały zwolnione z obowiązku dalszych świadczeń wynikających z umowy, ale powinny zwrócić świadczenia spełnione. A zatem zasadnym było żądanie przez powoda zwrotu tego co świadczył na

rzecz pozwanych a to kwoty 170.800 zł wynikającej z faktur VAT nr (...) wystawionych przez pozwanych za wykonane w ich ocenie roboty budowlane. W tym zakresie Sąd Okręgowy na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów a to umowy nr (...) z dnia 30 czerwca 2010 r. łączącej strony, faktur VAT nr (...), protokołu z przeglądu stanu technicznego z dnia 22 – 23 kwietnia 2013 r. wraz załącznikami w postaci dokumentacji zdjęciowej, korespondencji wzajemnej stron, wezwania strony powodowej skierowanego do pozwanych w przedmiocie wykonania robót objętych umową, pisma powoda zawierającego oświadczenie o odstąpieniu od umowy a także zeznań świadków uznał, iż strona powodowa wykazała, że prace objęte umową w zakresie w jakim została uiszczona przez powoda na rzecz pozwanych za przedmiotowe roboty należność, nie zostały wykonane. Odnosząc się do zeznań świadków, zaznaczyć należy, iż świadek M. C. oraz A. B. będąc obecnymi na protokolarnym przeglądzie technicznym robót wskazanych w umowie, wchodząc zarazem w skład (...), która sporządziła protokół z przeglądu technicznego robót w dniach 22-23 kwietnia 2013 r. w miejscu gdzie miały być one wykonane tj. koło stacji Paliw w S., zeznali, że oglądali osobiście tą część robót, która miała być wykonana na przedmiotowym obiekcie i stwierdzili w protokole, który został przez nich podpisany, że żadna z robót objęta przedmiotową umową nie została wykonana. Ich zeznania były spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniały a także znajdowały potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie w tym w opinii biegłego sądowego. Odnosnie natomiast zeznań świadków zawnioskowanych przez stronę powodową na okoliczność wykonywania prac objętych umową z dnia 30 czerwca 2010 r. a to A. C. i S. P., wskazać należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego, świadkowi ci nie potrafili w sposób jednoznaczny stwierdzić, czy i jakie prace określone w/w umową zostały w ogóle wykonane. Pamiętali oni, iż jakieś roboty były wykonywane aczkolwiek stwierdzili wprost, że nie pamiętali wykonanych robót malarskich na elementach ogrodzenia, nie pamiętali betonowania zbiorników, nie pamiętali również czy była wzmocnienia skarpa rzeczna i w jakim zakresie.

Nadmienić należy, że strona pozwana wskazywała także, iż wykonała ona prace dodatkowe, nie objęte żadną umową pomiędzy stronami w związku z czym brak jest dokumentu potwierdzającego zapłatę za te prace, były to w ocenie strony pozwanej prace zamienne wobec braku uzyskania przez powoda stosownych zezwoleń czy też ze względu na niemożliwość ich wykonania. W ocenie strony pozwanej wykonała ona drogi transportowe wzdłuż budynku i przed zbiornikiem, przyłączy wodne, korytowanie przy budynku hali od strony północnej, dokonała także rozbiórki starego budynku biurowego a także korytowanie przed budynkiem biurowym od strony stacji paliw. Zakres powyższych prac pokrywał się z zakresem prac określonych w umowie zlecenie nr (...) z dnia 15 czerwca 2012 r. pomiędzy powodem a I. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) w związku z czym Sąd postanowił dopuścić w tym zakresie dowód z przesłuchania świadka I. G., który jednoznacznie wskazał, iż świadczył na rzecz powoda usług transportowe, w tym odwóz płyt betonowych i gruzu co pokrywało się z treścią w/w umowy określającej zakres prac zleconych I. G..

Ponadto w związku z rozbieżnością stanowisk stron, a to strony powodowej w osobie W. M., który wskazywał, że strona pozwana nie wykonała żadnego z zadań objętych umową z dnia 30 czerwca 2010 r. a stroną pozwaną, w osobie P. W. (1) i P. W. (2), którzy twierdzili, że nie pamiętają dokładnie jaką część robót wykonali ale stwierdzili, że na pewno wykonywali skarpy rzeczne w granicach posesji jej umocnienie czy też naprawę budowli podziemnych, Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego sądowego. Biegły sądowy mając na uwadze zlecone mu czynności w zakresie ustalenia czy strona pozwana wykonała roboty objęte przedmiotową umową, stwierdził, jednoznacznie na podstawie przeprowadzonych oględzin i analiz akt sprawy, że roboty wymienione w § 2 umowy z dnia 30 czerwca 2010 r. nie zostały wykonane przez pozwanego.

Mając na uwadze powyższe a to zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności opinię biegłego sądowego, treść umowy łączącej strony z dnia 30 czerwca 2010 r. a także przepis art. 494 k.c. zgodnie z którym w sytuacji gdy umowa wzajemna przestała wiązać wskutek odstąpienia od niej przez jedną ze stron, strony są zobowiązane do zwrotu świadczeń, które już spełniły, Sąd Okręgowy w całości zasądził dochodzoną pozewem kwotę w zakresie faktur VAT nr (...) wystawionych przez stronę pozwaną za roboty objęte przedmiotową umową, które jak wykazano w niniejszej sprawie nie zostały wykonane, a za które powód uiścił należności wskazane w w/w fakturach, o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku.

Dodatkowo zaznaczyć należy, iż przepis art. 494 k.c. uprawnia także odstępującego od umowy do żądania naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Znajduje tu zastosowanie art. 471 k.c. (wyrok SN z dnia 12 maja

2005 r., III CK 586/04). Naprawienie szkody poniesionej przez odstępującego może nastąpić także przez zapłatę zastrzeżonej kary umownej. Ułatwia bowiem ono dochodzenie należnej kompensaty (Z. Radwański, Glosa do wyroku SN z dnia 5 czerwca 2002 r. II CKN 701/00). Na marginesie wskazać należy, że wsteczny skutek (ex tunc) odstąpienia od umowy nie może pozbawiać uprawnionego możliwości żądania zapłaty kary umownej zastrzeżonej na wypadek niewykonania zobowiązania, zważywszy na sens zastrzegania kar umownych. (wyrok SN z dnia 2 października 2007 r. II CNP 101/07). W okolicznościach niniejszej sprawy strony w § 9 pkt 1 przedmiotowej umowy w ramach swobody kontraktowania ustaliły, iż w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy będą naliczać kary umowne, przy tym wykonawca zapłaci zamawiającemu karę umowną za odstąpienie przez zamawiającego od umowy z przyczyn zawinionych po stronie wykonawcy w wysokości 10 % wynagrodzenia umownego netto. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwani nie wykonali obowiązków przyjętych na siebie w ramach swobody kontraktowania a określonych w § 2 umowy z dnia 30 czerwca 2010 r.. Jednocześnie mając na uwadze art. 65 § 2 k.c. pozwani obejmowali świadomością i godzili się na zawarcie w umowie postanowień nakładających na nich karę umowną, a tym samym wzięli na siebie gwarancję wykonania umowy. A zatem mieli oni świadomość, jakie koszty będą towarzyszyły ich zachowaniu niezgodnemu z treścią zobowiązania, które nie czyniło zadość oczekiwaniom wierzyciela.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał, iż uprawnione jest w świetle art. 494 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. żądanie powoda naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania poprzez zapłatę określonej w § 9 pkt kary umownej w kwocie 15.890 zł albowiem odstąpienie przez stronę powodową od przedmiotowej umowy było spowodowane przyczynami leżącymi po stronie wykonawcy tj. pozwanych w związku z czym Sąd zasądził kwotę 15.890 zł od pozwanych na rzecz strony powodowej o czym orzekł w pkt I wyroku.

W przedmiocie kosztów postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Na koszty tego postępowania składają się: opłata od pozwu w wysokości 9.335 zł, koszty wywołane zawezwaniem strony pozwanej do próby ugodowej w wysokości 3.657 zł, koszty związane z opłatą od pełnomocnictwa, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł oraz koszty opinii biegłego w kwocie 5.000 zł, o czym orzeczono w pkt II wyroku. Pozostałymi kosztami dowodu z opinii biegłego w kwocie 367,49 zł Sąd obciążył stronę pozwaną jako przegrywającą spór.